

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/68/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010146
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3616010146.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného K. D., na hlavnom pojednávaní dňa 13.02.2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

K. D., R.. XX.XX.XXXX v Bánovciach nad Bebravou, trvale bytom I. XXX, prechodne bytom K., I. XX, Česká republika

je vinný, že

dňa 25.12.2015 v čase okolo 16,00 h v obci I. na ulici pred rodinným domom s popisným č. XXX po predchádzajúcej slovnej roztržke najskôr začal drgať do W. A., nato sa obaja začali navzájom drgať a následne obžalovaný chytil oboma rukami W. A. za oblečenie pod krkom, trhol s ním, následkom čoho poškodený spadol na zem a obžalovaný spadol na neho, pričom na zemi ho obžalovaný stále držal pod krkom a vulgárne mu nadával dovtedy, kým ho neodtiahol K. A., pričom uvedeným konaním obžalovaný K. D. spôsobil poškodenému W. A. subluxáciu akromioklavikulárneho skĺbenia vpravo II. stupňa podľa klasifikácie Tossyho a odreninu pravého ramena s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 22 dní,

teda

- dopustil sa fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,
- inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.)

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 54 Tr. zák. na úhrnný trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do jedného roka od nariadenia tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zák. je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce osobne a vo voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, škodu vo výške =1988,80- € (tisícdeväťstoosemdesiatosem eur a osemdesiat centov).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, škodu vo výške =883,78- € (osemstoosemdesiattri eur a sedemdesiatosem centov).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému W. A., R.. XX.XX.XXXX C. N., T. D. I.O. XXX, prechodne bytom N., R. XXX/XX, škodu vo výške =343,20- € (tristoštyridsaťtri eur a dvadsať centov).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodený W. A., R.. XX.XX.XXXX C. N., T. D. I. XXX, prechodne bytom N., R. XXX/XX, so zvýškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilné sporové konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 149/16/3305-10 doručenej súdu dňa 22.09.2016, po jej preskúmaní, súd vydal trestný rozkaz č.k. 2T/68/2016-99 zo 07.10.2016. Proti trestnému rozkazu podal obvinený včas odpor dňa 25.10.2016 (trestný rozkaz bol obvinenému doručený dňa 18.10.2016). V odpore proti trestnému rozkazu uviedol, že trest (uložený trest nepodmienečný) považuje za neprímeraný.

Následne samosudca nariadil a vykonal dňa 13.02.2017 hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. poriadku, obžalovaný K. D. ku skutku podľa obžaloby v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. odpovedal kladne (áno) na všetkých päť položených otázok. Súd po vyhlásení obžalovaného po zistení stanoviska prokurátora a prítomných poškodených uznesením prijal vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. ďalej vykonal len dokazovanie čo do výroku o treste a náhrade škody. Súd skutok právne kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Zavinenie obžalovaného je dané priamym úmyslom podľa § 15 písm. a/ Tr. zák..

Súd na hlavnom pojednávaní vychádzal z vyhlásenia obžalovaného, jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, k nároku na náhradu škody vypočul poškodeného W. A., zástupcu poškodeného Sociálna poisťovňa S.. Q. P., svedkyňu H. D., prečítal listinné dôkazy zahrňujúce obsah spisu v časti štádia konania pred súdom, správy o povesti obžalovaného, odpis z registra trestov, podstatný obsah spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/66/2014, z neho rozhodnutie vo veci samej a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku, trestnú činnosť oľutoval, svoje konanie považoval za skratové, chcel sa s poškodeným len porozprávať, neuvedomil si, že je v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu. Obžalovaný je zamestnaný ako kmeňový pracovník spol ABB s.r.o. od augusta 2016, predtým bol agentúrny pracovník, jeho zárobok je 20 000 Kč. Pracuje v Brne 9 rokov, žije tam na ubytovni, dochádza však do domu k matke do Skačian, kde je jeho bydlisko. Má jednu vyživovaciu povinnosť k dcére, platí výživné v súčasnosti nad rámec určeného výživného (120,-€), spolu sumu 150,-€ mesačne, s dcérou sa snaží viac stretávať a usporiadať vzťahy s

jeho matkou, viesť riadny život. Jeho zdravotný stav umožňuje výkon trestu povinnej práce. Má možnosť každý víkend dôjsť domov. Má náhradné voľno aj dovolenku. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní osobne ospravedlnil prítomnému poškodenému W. A..

Zástupkyňa poškodeného Sociálna poisťovňa a.s. S.. Q. P., uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 1988,80 €, ktorý vznikla výplatom dávok nemocenského poškodenému W. A. za obdobie práceneschopnosti od 07.01.2016 do 18.06.2016 (177 dní) aj s rehabilitáciami.

Poškodený W. A. si uplatnil nárok na bolestné, pričom na hlavnom pojednávaní tento nárok rozšíril aj o nárok na stratu na zárobok, cestovné vynaložené z dôvodu ciest na zdravotné vyšetrenia spojené s úrazom. S výnimkou znalecky určeného bolestného ostatné nároky nevyčíslil ani nepreukázal. Od skutku sa stretol s obžalovaným raz. Uviedol, že obžalovaný platí na dieťa teraz viac preto, že má zameškané výživné, s dcérou sa nestretáva, častejšie je s ňou poškodený.

Svedkyňa H. D., matka obžalovaného uviedla, že ich vzťahy s poškodeným sú narušené, tento má dieťa s jej dcérou - sestrou obžalovaného, keď podala návrh na určenie vyživovacej povinnosti, pretože rok neplatil na svoje dieťa, začal im robiť poškodený zo života peklo, mal tiež jej dcére dať facku, a zaslať pred Vianocami 2015 urážlivú SMS narážajúc na smrť prvého druhu jej dcéry. To malo byť dôvodom, prečo sa obžalovaný vybral dohovoriť poškodenému v čase skutku, ona bola toho svedkom, videla ako sa mykajú, keď vyšla von už boli na zemi. Syn im pomáha, prispieva na domácnosť.

Na to poškodený W. A. na hlavnom pojednávaní reagoval, že naopak rodina obžalovaného mu strpčuje život, svedkyňa mu aj nadáva pred dcérou, čoho dôvodom môže byť aj to, že podal návrh na striedavú starostlivosť o ich dcéru, on sa vyhýba konfrontáciám, len si chodí pre svoju dcéru s ktorou má upravené stretávanie. Pripustil, že necelý mesiac pred skutkom dal dcére svedkyne facku.

Zo záverov podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítaného znaleckého posudku znalca MUDr. Jaroslava Ridoška PhD. MBA, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, č. 22/2016 súd zistil, že podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia prináleží poškodenému bolestné za utrpené zranenia špecifikované v skutkovej vete rozsudku v súčte 20 bodov čo zodpovedá sume 343,20-€ (17,16-€/bod/rok 2015).

Podľa pracovného posudku obžalovaného tento pracoval od 16.08.2010 ako agentúrny pracovník a od 01.08.2016 už ako kmeňový zamestnanec firmy ABB s.r.o. so sídlom Brno, Česká republika, kde pracuje ako epoxidár, jeho pracovnou náplňou sú najmä montážne a demontážne práce pri výrobe prístrojových transformátorov. Vzhľadom k jeho skúsenostiam je využívaný aj k výcviku nových zamestnancov. Zamestnávateľ ho hodnotí kladne.

Poškodený Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 883,78 € z dôvodu vynaložených nákladov na poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistenca W. A..

Podľa správy zamestnávateľa poškodeného Partizánske Building Components - SK, s.r.o. poškodený bol PN od 28.12.2015 jeho PN dňa 03.02.2016 trvala.

Podľa vyčíslenia škody Sociálnej poisťovne vznikla v súvislosti so skutkom škoda vo výške 1988,80 €, ktorá vznikla výplatom dávok nemocenského poškodenému W. A. za obdobie práceneschopnosti od 07.01.2016 do 18.06.2016.

Podľa vyčíslenia škody Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. vznikla v súvislosti so skutkom škoda vo výške 883,78 € z dôvodu vynaložených nákladov na poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistenca W. A. / ústavná starostlivosť 524,-€, lieky a zdravotnícke pomôcky 2,86-€, spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky 232,58-€, špecializovaná ambulantná starostlivosť 124,34-€/.

Z odpisu z registra trestov a pripojeného spisu súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, pričom na účely rozhodovania o treste možno prihliadnúť len na odsúdenie vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/66/2014, kde bol odsúdený trestným rozkazom zo dňa 18.12.2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 12 mesiacov, ktorá plynula od 04.07.2015 do 03.07.2016.

Podľa správy obce Skačany je obžalovaný prihlásený v obci k trvalému pobytu, kde býva s matkou, bratom sestrou a jej deťmi. Pracuje v Českej republike. Nebol postihnutý za priestupok, čo vypláva aj z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MVSR od 01.01.2010 do 09.09.2016.

Prokurátor navrhol obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, obhajoba trest nespojený s výkonom trestu odňatia slobody.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a prirážajúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadol k pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., pretože sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal a aj ju úprimne oľutoval, a tiež podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože obžalovaný tak v prípravnom konaní ako aj jeho postupom podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v konaní pred súdom napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, v konaní pred súdom aj súdu. Táto skutočnosť mala aj význam vo vzťahu k rozhodovaniu o druhu trestu ukladanému obžalovanému. Súd prihliadol k prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., pretože obžalovaný už bol odsúdený za úmyselný trestný čin, a to vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/66/2014 a podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. pretože spáchal viac trestných činov. Za rovnováhy pohľadujúcich a prirážajúcich okolností tak súd ukladal trest podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona. Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona má trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Podľa § 355 ods. 3 Tr. por. pri prejednaní veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnu kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu. Súd na základe vykonaného dokazovania má za to, že hoci obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu, na ochranu spoločnosti a prevýchovu páchatel'a nie je nevyhnutné mu ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd zohľadnil to, že obžalovaný sa nedopustil rovnorodej recidívy, ale spáchal trestný čin chrániaci iný záujem ako vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/66/2014. Tiež z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe nedopustil iného protiprávneho konania, teda možno prisvedčiť tomu, že trestný čin bol dôsledkom nezvládnutej reakcie obžalovaného na narušené vzťahy s poškodeným (s ktorým má jeho sestra dieťa) vyhrotené práve v období skutku, pričom ako aj vyplynulo z výsluchov na hlavnom pojednávaní, tak poškodený ako aj rodina obžalovaného majú diametrálne odlišné názory na správanie druhej strany, a považujú sa navzájom za iniciátorov konfliktov. Zo skutkového deja pritom vyplýva, že najvážnejšie zranenie vzniklo pravdepodobne v dôsledku pádu, nie úderov smerujúcich na poškodeného, hoci je preukázané obžalovaný poškodeného napadol a úmyselne mu ublížil na zdraví. Obžalovaný nebol uvádzaný čo do vzájomných konfliktov ako osoba, s výnimkou skutku, v tomto smere aktívna, napokon sa aj zdržiava najmä v Brne, kde pracuje. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní poškodenému osobne ospravedlnil. Je zamestnaný, je kladne hodnotený zamestnávateľom, má vyživovaciu povinnosť, pre neplnenie ktorej bol skôr odsúdený, no v súčasnosti si ju plní, je nápomocný v domácnosti jeho matky, ktorú okrem sestry obývajú aj sestrine deti. Súd prihliadol aj ku skutočnosti, že je v záujme poškodených viac ako výkon trestu odňatia slobody obžalovaného, aby nahradil spôsobenú škodu, čo by výkon trestu odňatia slobody znemožnil, vrátane plnenia vyživovacej povinnosti. Vážiac všetky tieto okolnosti, ktoré vyplynuli až na hlavnom pojednávaní, súd revidoval jeho skorší výrok o treste a uložil obžalovanému podľa

§ 41 ods. 1, a § 54 Tr. zák. úhrnný trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, ktorý považuje za primeraný skutku a jeho následkom a trest spravodlivý. Obžalovaný pritom je zdravotne spôsobilý k výkonu trestu povinnej práce čo sám uviedol, napokon aj je v súčasnosti zamestnaný, a hoci pracuje v cudzine, je podľa jeho vyjadrenia schopný tento trest vykonať a prispôbiť si tomu zamestnanie, ostatne je to v jeho záujme, pokiaľ nechce zadať ľahostajnosťou príčinu na premenu trestu.

O nároku na náhradu škody súd rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. por. za použitia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, že obžalovaný je povinný nahradiť poškodenému W. A. škodu vo výške =343,20,-€ z titulu bolestného, pretože poškodený z tohto titulu uplatnil nárok, ktorý bol vychádzajúc zo znaleckého posudku aj vyčíslený - pri ocenení bodu podľa zákona č. 437/2004 Z. z. Vo

zvyšku súd poškodeného podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na civilné sporové konanie, pretože nárok na náhradu na stratu na zárobku či cestovné nebol ani vyčíslený ani preukázaný.

Obžalovaný uznal nároky poškodených Sociálnej poisťovne, ako aj Dôvery zdravotná poisťovňa a.s., preto súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. za použitia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vychádzajúc aj z listinných dôkazov - vyčíslenia nárokov priznal poškodenému Sociálna poisťovňa, škodu vo výške =1988,80- € a poškodenému Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., škodu vo výške =883,78- €

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.